

גופא מורה ומגלה על האלקות, "א-ל-עולם" ע"ד שהי' במ"ת, ש"מסתכלין למזרח ושומעין את הדיבור יוצא אנכי כו', וכן לארבע רוחות ולמעלה ולמטה"<sup>9</sup>, והמשכו במשכן ומקדש – "עדות היא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל"<sup>10</sup>, ועד שמציאות העולם גופא נעשית משכן לו ית' – דירה לו ית' בתחתונים.

ועי"ז זוכים לענין ד"משכן העדות" כפשוטו – בבנין ביהמ"ק השלישי.

תורת מנחם התוועדויות ה'תשמ"ו – משיחת ש"פ ויקהל, פ' שקלים

ג. בלקוטי תורה בפירוש הכתוב אלה פקודי המשכן, מבאר דפקודי הוא (גם) מלשון פקידה ויחוד, כמו חייב אדם לפקוד את אשתו<sup>11</sup> וכו' וצריך להבין הקשר דפירוש רש"י שמשכן משכן שני פעמים הוא רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנן על עונותיהן של ישראל, עם הפירוש בלקוטי תורה שהמשכן משכן שני פעמים הם המשכות נעלות ביותר, ועד לפקודי המשכן, פקודי מלשון פקידה ויחוד.

ויש לומר הביאור בזה, שע"י שהי' כפרה על חטא העגל, נתגלה, שהכוונה (דלמעלה) במעשה העגל מלכתחילה היתה בכדי שע"י ז' יגיעו למעלת התשובה. ועד"ז הוא בנוגע לזה שהמקדש שנתמשכן שני פעמים ע"י עונותיהן של ישראל, שהכוונה בזה היא בכדי שיגיעו למעלת התשובה, ועי"ז יחזרו אח"כ המשכון לישראל באופן נעלה יותר מכמו שהי' קודם החורבן.

וזהו הקשר דשני הענינים באלה פקודי המשכן, פקודי מלשון פקידה ויחוד, ומשכן מלשון משכון, כי ע"י התשובה הבאה ע"י שנתמשכן המקדש מתגלית המעלה דפקודי מלשון פקידה ויחוד, ישראל וקוב"ה כולא חד.

ויש להוסיף, דזה שמביא בלקו"ת ראי' על זה שהיחוד נק' פקידה מזה שארז"ל חייב אדם לפקוד את אשתו<sup>12</sup>, הוא, כי במארז"ל זה מדבר בהחיוב לפקוד את אשתו בשעה שהוא יוצא לדרך, ובזה מרמז, דנוסף להענין דפקודי המשכן, שהכוונה בזה שהמקדש נתמשכן היא בכדי שע"י התשובה יהי' אח"כ (לע"ל) היחוד (פקידה) באופן נעלה יותר, גם בשעה זו עצמה (כשנתמשכן המקדש) הי' היחוד. וכמבואר במק"א<sup>13</sup> מה שארז"ל<sup>14</sup> בשעה שנכנסו נכרים להיכל ראו כרובים המעורים זה בזה, דלכאורה תמוה<sup>15</sup>, הרי כרובים מעורין זה בזה מורה על גודל החיבה דהקב"ה וישראל כחיבת איש ואשה<sup>16</sup>, ובשעה שנכנסו נכרים להיכל הרי הי' לכאורה היפך החיבה.

המשך בעמוד הק

לח, כא – אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פוקד על פי משה עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן

א. אלה פקודי המשכן משכן העדות. מהו משכן שני פעמים א"ר שמואל בר מרתא שנתמשכן שני פעמים על ידיהם וכו' לכך כתיב אלה פקודי המשכן משכן העדות ב' פעמים.

שמות רבה פ' נא, ג

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פוקד. נזכר שני פעמים משכן בפסוק וב' פעמים פקודי, אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע פקדון הוא אצלך משכון הוא אצלך וכו'.

המשכן. עם ה' אותיותיו עולה ת"כ כמנין שנים שעמד בית שני.

משכן. עולה ת"י, כמנין שנים שעמד בית ראשון. רבינו אפרים ז"ל (מבעלי התוס')

שנתמשכן ב' פעמים וכו' לכך כתיב אלה פקודי המשכן, פי' שאמר הכתוב משכן העדות אשר פוקד פי' כמו (שמואל-א כ, כה) ויפקד מקום דוד שפירושו שהי' נחסר מקום דוד אף כאן ה"ק משכן אשר פקד פי' אשר נחסר על פי משה פי' שאמר הכתוב הטעם למה נחסר לפי שנעשה ע"י משה ע"י בשר ודם משא"כ לעתיד שיהי' בהם מעשה ידי הקב"ה ולא יחרב לעולם כן נ"ל בן המחבר. ידי משה על מד"ד

ב. "אלה פקודי המשכן משכן העדות". המשכן משכן, שני פעמים, רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבניו<sup>17</sup>, כלומר, "משכן" מלשון "משכון", והרי ענין המשכון הוא – שלוקחים אותו למשך זמן בלבד, ואח"כ מחזירים אותו בשלימותו, וכן הוא בענינו – ששני החורבנין דבית ראשון ובית שני אינם אלא באופן ד"משכון", מכיון שכל הענינים והמעלות דבית ראשון ובית שני יחזרו לבני" בשלימותם – בבית המקדש השלישי (נוסף על המשכן עצמו, אשר מכיון שמעשה ידי משה נצחיים<sup>18</sup>, בודאי יחזרו ויתגלו כל חלקי המשכן בשלימותם בבית המקדש השלישי)<sup>19</sup>.

וכל זה נפעל ע"י מעשינו ועבודתינו – שנקודתם ותוכנם "משכן העדות": "עדות" – קאי על כאו"א מישראל, כמש"נ" "אתם עדי", היינו, שישאל הם עדות על הקב"ה<sup>20</sup>, אשר על-ידם מתגלה אלקות בעולם – כמ"ש<sup>21</sup> באברהם אבינו (היהודי הראשון) "ויקרא שם בשם ה' א-ל-עולם", "את" ויקרא אלא ויקרא כו"<sup>22</sup>, עד שפועלים שמציאות העולם

8 (ראה לקו"ת תבוא מוב, ד. מוג, ג. ובכ"מ).

9 תניא פל"ו. וראה תקו"ז תכ"ב (סד, ב). תנחומא שמות כה. שמו"ר פ"ה, ט.

10 שבת כב, ב. מנחות פו, ב.

11 יבמות סב, ב.

12 אף שבסוגיא זו עצמה (יבמות סב, ב) נאמר לשון פקידה בנוגע יחוד גם לפני"א.

13 סה"מ מלוקט ח"ב ע' רסט.

14 יומא נד, ב.

15 כמו שהקשה בחדא"ג מהרש"א ליזמא שם (נד, א).

16 יזמא שם, א. וראה ב"ב צט, א.

17 פרש"י ר"פ פקודי. תנחומא פקודי ב. שמו"ר פנ"א, ג.

18 סוטה ט, סע"א. וראה צפע"נ עה"ת ר"פ תרומה.

19 ראה לקו"ש חכ"א ע' 262. וש"נ.

20 ישע"י מוג, י. שם, יב. וראה זח"ג פו, א.

21 עיין ספרי ואתתנו, ה. וראה ספר המצוות להרמב"ם מצוות עשה ג. ועיין יזמא פו.

22 וירא כא, לג.

23 סוטה י, סע"א ואילך.